

шахрайства через онлайн-мережі, зокрема у системі електронного банкінгу та інших видах фінансової діяльності, протидія сексуальній експлуатації дітей через Інтернет, а також розслідування інших злочинів, що посягають на безпеку важливої інфраструктури та інформаційних систем ЄС [3, с. 8].

В українському законодавстві є визначення поняття «злочини і правопорушення, які вчиняються з використанням комп'ютерів, комп'ютерних систем та мереж електрозв'язку» (розділ XVI Кримінального кодексу України (далі – КК України) [4]. Крім того, діяльність кіберзлочинців кваліфікується за статтею 200 КК України – незаконні дії з документами на переказ, платіжними картками та іншими засобами доступу до банківських рахунків, електронними грошима, обладнанням для їх виготовлення.

Література

1. Будапештська Конвенція про кіберзлочинність від 23 листопада 2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://scienceukraine.in.ua/sciblogs/ukraina-v-fokusi-kiberatak>

2. Мережі і мережні війни: майбутнє терору, злочинності та бойових дій / за ред. Дж. Арквіллі, Д. Ронфельдта; пер. з англ. А. Іщенко. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська акад.», 2005. – 350 с.

3. Україна у фокусі кібератак [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://scienceukraine.in.ua/sciblogs/ukraina-v-fokusi-kiberatak>

4. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо встановлення відповідальності за кібертероризм: Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.ua/politics/106141-u-radi-proponuyut-vstanoviti-kriminalnu-vidpovidalnist-za-kiberterorizm.html>.

УДК 347.824;35.078.18 (043.2)

Яківчук Ж. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ЗАПОБІЖНІ ЗАХОДИ В ГАЛУЗІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Повітряний транспорт є важливим чинником впливу на розвиток вітчизняного економічного зростання, комунікативного сполучення і світового господарства в цілому. Забезпечуючи зв'язок та комунікацію між найвіддаленішими країнами і регіонами світу, він стимулює зростання зовнішньоекономічного співробітництва,

сприяє міжнародній торгівлі, створює робочі місця, заохочує і полегшує міжнародний туризм.

Популярність повітряного транспорту постійно зростає, чому сприяє як технологічний розвиток і новітні розробки в авіаційній галузі, так і глобалізація і все тісніші ділові та культурні зв'язки між різними країнами світу [1].

Важливою складовою забезпечення безпеки цивільної авіації є її правове забезпечення. Безпека цивільної авіації – стан, за якого ризик завдання збитків людям чи майну знижується до прийнятного рівня у результаті безперервного процесу визначення рівня небезпеки і керування ним та утримується на такому рівні, або знижується далі, у сферах безпеки польотів, авіаційної безпеки, охорони навколишнього природного середовища, економічної безпеки та інформаційної безпеки [2, с. 20].

У зв'язку з цим у галузі цивільної авіації поряд з іншими заходами правового забезпечення її безпеки широко використовуються і відповідні заходи адміністративного примусу. Адміністративному примусу як одному з основних методів державного управління належить одна з визначальних ролей у забезпеченні нормальної, безпечної та безперебійної роботи авіаційного транспорту.

Адміністративний примус полягає в застосуванні уповноваженими на те органами виконавчої влади та іншими компетентними суб'єктами у передбачених законом випадках комплексу примусових заходів морального, матеріального або фізичного впливу на волю і поведінку учасників управлінських відносин з метою забезпечення громадського порядку та громадської безпеки, попередження та припинення правопорушень, а також покарання правопорушників [3, с. 131]. Адміністративний примус передбачає застосування примусових заходів трьох видів: заходи адміністративного попередження (запобіжні, профілактичні); заходи адміністративного припинення та заходи адміністративного покарання. Отже, заходи адміністративного примусу можуть застосовуватися як у разі наявності правопорушення, так і в разі його відсутності.

Адміністративно-запобіжні заходи в галузі цивільної авіації знаходять своє вираження у вигляді певних заборон та обмежень. Вони можуть застосовуватися для забезпечення і підтримання громадської безпеки і порядку з метою попередження різних правопорушень у цій сфері. Найпоширенішими з них є:

- вимога припинення окремих дій;
- перевірка документів;
- огляд речей;

— тимчасове обмеження або заборона доступу громадян до окремих ділянок місцевості чи об'єктів з метою забезпечення громадського порядку, громадської безпеки, охорони здоров'я людей;

— обмеження або заборона руху авіаційного транспорту в умовах нельотної погоди або в інших випадках;

— здійснення адміністративного нагляду за особами, щодо яких він встановлений, а також контролю за засудженими до кримінальних покарань у випадку екстрадиції, а саме коли злочинця перевозять на його батьківщину за допомогою авіаційного транспорту;

— право входити на відповідну територію та до приміщень аеропорту у випадках виявлення певної небезпеки (наприклад, замінування) та ін.

Отже, можна сказати, що найчастіше в якості заходів адміністративного попередження застосовують різні види огляду, у тому числі технічного, особистого, речей і вантажів; контроль на безпеку ручної поклажі, багажу і вантажу, пошти та бортового припасу; особистий контроль на безпеку пасажирів і членів екіпажу повітряного судна; передпольотний огляд та догляд повітряного судна; перевірку документів особистих, на вантаж, речі тощо; ліцензування; атестування; санітарно-карантинні заходи та інші.

На основі вищенаведених фактів можна зробити висновок, що заходи адміністративного попередження в галузі цивільної авіації створюють необхідні умови для безпечних перевезень та гарантування цілісності екіпажу, пасажирів та багажу. Варто зазначити, що адміністративний примус відіграє одну з провідних ролей щодо належного забезпечення безпеки у галузі цивільної авіації, профілактики різних правопорушень, а також у боротьбі з правопорушеннями у цій сфері. Застосування цього виду державного примусу є гарантією стабільності та узгодженості дій, спрямованих на регулювання різноманітних відносин у сфері цивільної авіації.

Література

1. Значення повітряного транспорту та економічний ефект лібералізації міжнародних повітряних перевезень [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/ec_n/article/viewFile/2317/2036

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.

3. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч.: у 2 т. / ред. колегія: В. Б. Авер'янов (голова). – К.: Вид-во «Юридична думка», 2004. – Т. I. – 584 с.